

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

✦ Archiducele Rudolf.

Scirea despre moartea moștenitorului de Tron a venit ca un tunet din senin. Surprinzător, consternator trebuie să fie efectul acestei sciri pentru toată monarhia austro-ungară. Efectul ei înmărmuritor trebuie să se simtă deopotrivă, începând dela Burg-ul împăresc din Viena, până la cea din urmă căsuță sau colibă din colțul cel mai depărtat al Austro-Ungariei.

Moștenitorul de Tron alaltăieri în floarea etății, întreg și sănătos, și acum de ieri cădut pradă morții neîndurate! Un astfel de eveniment, — când se întâmplă casuri de morți repentine, — produce consternațiune, chiar și în sferele cele mai de jos ale societății omenei. Cu atât mai virtos când o monarhie de rangul unei puteri mari între puterile europene se trezesc pe neașteptate lipsită de acel vâstar, care dela prevedință se considera chemat a conduce oare-când soarta Austro-Ungariei, în urma sublimului și cavalerescului său părinte.

Speranțe zdrobite, lacrimi vărsate, doliu adânc și întins preste toată monarhia, iată consecvențele inevitabile ale scirii despre moartea repentină, purtate ieri pe firul electric în toate părțile lumii.

Consternațiunea, lacrimile și doliul din incidentul morții moștenitorului de Tron sunt foarte justificate.

Cine știe însă apleția situațiunea monarchiei numai încă privește afacerile ei interne, va trebui să recunoască și mai mult, cât este de justificată impresiunea consternatoare. În drumul dezvoltării constituționale a monarchiei era de lipsă ca nimica să nu se ivească ce ar altera dezvoltarea. Cu atât mai virtos, cu cât în privința aceasta mai este mult de dorit.

Comparând cele două complexe mari ale monarchiei, care se numesc Cis- și Transilvania, unul cu altul și vădând diferența dintre unul și altul, trebuie să dicem, că monarhia este încă în stadiul de tranzițiune. Până la o egalizare a acestor complexe baremi și în mod mai aproximativ, așa se vede, că are să mai treacă un timp oare-care. Cât va ține timpul acesta, are să țină

și tranzițiunea. Fiindcă numai homogeneitatea ambelor părți în privința drepturilor civice pentru toți civii din monarhie ar termina tranzițiunea și ar face loc definitivului.

Astfel stând lucrurile în monarhie, evenimentul morții moștenitorului de Tron poate naște îngrijiri pentru viitor, dacă s'ar îndelunga timpul până la ajungerea definitivului dorit.

Îngrijirea poate-că nu e destul de îndreptățită. Evenimente însă-cum e și cel din cestiune, pot să o provoace. Dar toți adeverații patrioți caută la ori-ce alterațiune, fie cât de neînsemnată, cu îngrijire. Patrioții adeverați doresc, ca monarhia preste tot, mai ales însă în timpul de tranzițiune, să fie ferită și de alterațiunile cele mai ușoare.

Evenimentul neașteptat și venit ca tunetul din senin, unde îl vom pute subsuma? Între alterațiunile ușoare sau între sgduirile cu consecvențe incalculabile?

Răspunsul la întrebările aceste, care de altminterlea constituiesc numai o întrebare, nu e tocmai ușor.

Adevărat că monarhia austro-ungară la moment n'are să se teamă nici de una, nici de alta.

Sublimul și cavalerescul părinte al moștenitorului defunct, deși într-o etate cam înaintată, este încă destul de viguros de a conduce naia monarchiei printre stâncile cele periculoase ale Scilei și Charibdei, cu aceeași înțelepciune și cu aceeași perseveranță ca până acum, la limanul dorit.

Ochii politicului însă nu se cade, nu este permis, a-și fixa privirea numai la moment, ci și în viitor, cât se poate de departe.

Politicului de altă parte nu-i este permis a uita trecutul și a pierde din vedere și prezentul cu toate amănunțele lui.

În toate statele sunt schimbările de tron un fel de slăbiciune, care numai unanimitatea în sentimentele adevărate patriotice o eclipsează, încât lumea trece preste ea ca-și-cum n'ar exista. Unde însă firul se întrerupe și succesiunea trebuie să treacă în altă linie, slăbiciunea aceasta poate fi și mai simțită.

În astfel de împrejurări patriotismul civilor trebuie să fie mai potențat decât în împrejurările de toate zilele.

În monarhia noastră în urma morții moștenitorului de Tron eventualitatea aceasta odată, deși se dee Dumnezeu cât de târziu, are să se întâmple.

Deci în fața cosciugului, care în curând va acoperi rămășițele pământești ale celui-ce era să moștenească Tronul habsburgic, popoarele monarchiei austro-ungare ar trebui să facă un vot solemn, că deși prevedința a rinduit, ca linia directă a succesiunii să fie întreruptă, ele vor sta neclintite și în toate împrejurările în giurul Tronului, cu credința și cu abnegațiunea, pe care o vor cere interesele aceluia, pentru-ca monarhia să poată ajunge sigură la limanul dorit al definitivului, în care toate popoarele să fie satisfăcute.

Votul acesta, pe care popoarele credem că-l vor și face în internul inimii lor, va servi de asigurațiune contra oricărei sgduiri, contra oricărei alterațiuni în cursul lucrurilor din monarhie, împreună cu schimbările de Tron.

Votul va servi însă și de adevărată mângâiere pentru sublimii părinți și pentru obidata văduvă Archiducesa Stefania, care în etatea cea mai frumoasă trebuie să îmbrace doliul cel mai adânc, dimpreună cu o unică fiică în vîrstă minorenă.

Scirea, precăt de neașteptată, pe atât de sgduitoare despre moartea augustului moștenitor al monarchiei austro-ungare, a străbătut ca un trăsnet din senin în toate colțurile monarchiei, producând pretutindenea cea mai mare consternațiune.

Șciind, că toți cetitorii noștri așteaptă să cunoască detaliurile, sub care s'a putut întîmpla această catastrofă teribilă, înregistrăm mai la vale scirile, care ne-au mai sosit aseară și astăzi dimineață.

Aseară la oarele 8 și 5 m. ni-s'a mai expedit următoarea telegramă din Viena.

„Wiener Zeitung“ spune, că Principele de Coroană s'a dus Luni cu prințul Filip de Coburg și cu contele Hoyos la vînațiune la Meierling. Alteța Sa Imperială se simțea deja Marțindisus. Astăzi dimineață, când oaspeții dela vînațiune erau adunați, li s'a împărțășit scirea, că Archiducele a murit în urma unui atac de apoplexie.

„Siebenbürgische Deutsches Tageblatt“ a primit aseară târziu o telegramă din Viena de cuprinsul, că Archiducele a fost aflat dimineața mort.

O ediție separată de aseară a lui „Erdélyi Híradó“ din Cluj conține între altele și două sciri telegrafice, că Alteța Sa Imperială ar fi fost împușcat din neabăgare de seamă.

Astăzi dimineață la oarele 9 am mai primit însă următoarele sciri telegrafice ofici

oase, din care se vede, că informațiunile lui „Erdélyi Híradó“ sînt false:

Viena, 31 Ianuarie n. Versiunea, după care Principele de Coroană ar fi murit în urma unei nenorociri la vînațiune, este scornitură. Archiducele a fost aflat mort în pat. La oarele 11 a venit contele Hoyos în Hofburg și a împărțășit scirea în mod cruțător Împărătesei-Regine. Durerea acesteia a fost indescriptibilă. După-ce s'a mai recules puțin, Maiestatea Sa a trecut în apartamentele Împăratului-Rege, comunicându-i nenorocirea. Maiestatea Sa a fost cu desăvîrșire învins de durere. Numai decăt a fost chemată la Împărăteasa și Archiducesa Stefania, care a stat la Maiestatea Sa până seara târziu cuprinsă de aceeași durere nesfîrșită.

Baden lîngă Viena, 31 Ian. n. Trupul Archiducelui a sosit seara la oarele 9 din Meierling aici. Public numeros se afla pe strade. Cosciugul simplu de metal a fost așezat într'un vagon învîlît în negru și după-ce preotul de Curte a rostit o scurtă rugăciune, a plecat la Viena.

Viena, 31 Ianuarie n. Trupul Archiducelui a sosit la oarele 12 și 55 min. aici. Publicul adunat sta cu capetele descoperite, până când cosciugul acoperit cu un vîl negru a fost pus pe un furgon simplu cu 6 cai. Cosciugul nu s'a așezat în capela, ci în apartamentul de dormit al Archiducelui, care a fost transformat în odaie funerară. Din toate orașele monarchiei sosesc telegrame de condolență.

Bruxella, 31 Ianuarie n. Împăratul Austriei a telegrafat regelui belgian scirea tristă despre moartea Archiducelui Rudolf. Regele cetindu-o a rămas înlemnit de spaimă, regina a avut un atac de leșin. În oraș domnesce cea mai mare iritație. Părechia regală pleacă la Viena.

Archiducele Rudolf s'a născut la 21 Aug. 1858 în Schönbrunn. A murit prin urmare în al 31-lea an al etății sale. În Aprilie 1881 s'a căsătorit cu princessa Stefania, fiica regelui Belgiei.

Moștenitorul Tronului austro-ungar aparținut armatei comune cu rangul de locotenent-mareșal și marinei cu rangul de vice-admiral. A fost din ziua nașterii șef al regimentului de infanterie Nr. 19 și din anul trecut inspector general al infanteriei.

Alteța Sa Imperială, prelîngă ocupațiunile sale militare și vînațorești, se ocupa cu predilecție și cu lucrări literare, ca descrieri de călătorie, studii ornitologice și în timpul din urmă colaborând la opul „Monarhia austro-ungară în cuvinte și ilustrațiuni“, care s'a început a se publica din inițiativa și sub înalta protecțiune a defunctului.

După moartea Principelui de Coroană, dreptul de succesiune la

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tronul austro-ungar trece la Archiducele Francisc Ferdinand, fiul cel mai mare al Archiducelui Carol Ludovic, fratele Maiestății Sale.

Archiducele Francisc Ferdinand s'a născut la 18 Decemvrie 1863. În 25 Aprilie 1878 a fost numit locotenent în reg. de infanterie Nr. 32, ear' în 1885 căpitan în regimentul de dragoni Nr. 4.

Armata.

Nu va fi fără interes pentru cetitorii noștri, dacă și noi ca Români ne vom ocupa în general cu armata. O facem aceasta din respectul ce avem față cu dinastia și față cu patria. Ear' când îmbinăm dinastia cu patria, ne putem cu multă înlesnire cugeta, cine este apărătorul dinastiei și cine este sentinela neadormită a integrității marelui nostru imperiu!?

Răspunsul nostru, ca al ori-cărui cetățean austro-ungar, nu poate fi altul, decăt: armata! Precăt de vechie, pe atât și de adevărată este sentența: „In deinem Lager ist Oesterreich“. Și privind pozițiunea geografică a monarchiei noastre, precum și mulțimea popoarelor, din care se compune dînsa, apoi deosebirile de interese naționale, care predominază sentimentul public al fiecărui popor din această monarhie, trebuie cu trup și suflet să dicem, că existența monarchiei și țării Tronului nostru atîrnă dela armată.

Armata noastră este acel lanț puternic, care leagă pe fiecare popor de alt popor, pe fiecare provincie de altă provincie și tot prin armată pe toate popoarele și pe toate provinciile de Tron și dinastie. Și până când așa este, în fața armatei dispar și trebuie să dispară ori-ce interese naționale egoistice.

Mănecând din acest punct de vedere, am pute dice că armata nu este nici a Cis- nici a Transilaniei, armata este a patriei comune, armata este a tuturor popoarelor din această monarhie, care în proporțiunea numărului contribuiesc cu fiii și avutul lor la numărul și existența armatei. Și dacă am întreba noi în sinul poporului nostru pe cel din urmă țeran: a cui este armata? ne va răspunde chiar fără a se cugeta: a Împăratului! Voim numai să arătăm, cât este de întrupat dinasticismul în sinul poporului românesc! De aceea se și duc copiii noștri cu oarecare mândrie la cătanie, sciind că slujesc pe Împăratul.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Torquato Tasso.

Torquato Tasso s'a născut în Italia, patria atător genii ce au pus lumea în uimire, și anume: s'a născut în Sorrento la 11 Martie 1544. Părintele sau Bernardo a fost vîstarul unei familii vechi din Pergam, vestită prin nobleță, ear' mama sa Porzia de Rossi își trăgea originea din Pistoia, prin vinele sale adecă curgea nobilul sânge toscan.

Parcă cerul încă la oara nașterii sale și-a vărsat asupra lui toate darurile sale din abundență și a lăsat ca viața lui să fie un adevărat triumf. Mamă-sa, o inimă nobilă și afectuoasă, era mângâierea și bucuria sofului său și dragostea nesfîrșită a fiilor sei; tatăl său, poet adevărat, favoritul lui Ferrante Sanseverrino, principe de Salerno, un bărbat energic și precaut, prelîngă aceste de o frumseță și atitudine corporală uimitoare.

Pe la finea anului 1531 tatăl său funcționa ca secretar al principelui de Salerno, mai târziu fu trimis decătă Neapolitani ca ambasador la regele Carol al V-lea, și astfel atrăgînd asupra-și ura nedumerită a vice-regelui Petru de Toledo, în urma revoltei din 1547 fu silit a părăsi viața publică și a se retrage în singurătatea familiei. Între împrejurările de față însă se simțea tare nesigur, asupra capului său vedea atîrnînd sabia lui Damocle, de aceea, pentru-ca să scape de pericol așa aproape, se refugia în Franca, intrînd în serviciul imperial. Soartea rebelă îl persecută și

aici, în curînd fu declarat de rebel și după drepturile imperiului vigente fu judecat la moarte.

Amicii lui alergau din toate părțile pentru a implora grația regelui, doară se va îndura a retrage sentența fatală și a o schimba în alta mai suportabilă. În curînd bunii oameni își ajunseră scopul, căci amicul lor poet fu eliberat, ear' ca pedeapsă fu exilat și averile-i fură confiscate. Tot așa de nefericit fu după reîntoarcere în Neapol, și de aici fu exilat tot din acel motiv, de unde și plecă numai decăt, lăsînd aici pe Torquato cu sora sa Cornelia. Măndrul băiat, care număra 9 ani, într'atât se dezvoltase corporalmente și ingeniul său arăta semne de o așa maturitate, încât putea fi judecat de 12—14 ani fără frică de a greși. În curînd fu trimis la școalele iesuitice, deschise numai cu un an mai nainte. După aceea fu chemat de tatăl său la Roma și la despărțire scrisese mamei sale un sonet într'un stil așa de eclatant, încât ori-cine cetindu-l, s'ar fi îndoit să fie productul unor creeri încă așa frageți și nedezvoltați. Aici în Roma era coleg cu Cristoforo Tasso, fiul cavalerului Gianjacopo de Pergam, și avu totodată felierea a avé pe cel mai mare magistrat al Italiei, un bărbat erudit și cu cunoscînțe multe, vorbia fluent mai multe limbi, prelîngă aceea avea un metod excelent de propunere, moralist în tot înțelesul cuvîntului și străin de ori-ce pedanterie. Precăt se afla în Roma, muri mamă-sa Porzia de o moarte repentină, adecă în 24 oare. Cu privire la cauza morții erau mai multe păreri, unii susțineau a fi dorul nebul după iubiții sei de părtăți; ear' alții susțineau a fi fost înven-

nată, despre ce însă dubitează chiar soful ei Bernardo, după-cum se vede din epistola lui adresată amicului sau Amerigo Sanseverrino cu datul 15 Februarie 1556, unde dice: „Că ar fi putut fi, dar' să se fi înveninat, dubitez“.

În luna lui Decemvrie 1556 punîndu-se capăt răboiului între Filip II. și Paul IV., Bernardo trimise pe Torquato cu vîrul sau Cristoforo în Pergam, ear' el intră în serviciul lui Guidobaldo II., ducele de Urbino, care pe atunci petrecea în Pesaro. Dar' dorul pentru fiul său îl muncia merșu, și astfel în curînd fu silit a părăsi curtea acestui duce, care însă îl rechemă la sine în 1 Aprilie 1557, și astfel Torquato deveni soț de studiu al lui Francisc Maria, principele succesor.

În această curte petrecu doi ani, locuind acum în Urbino, acum în Pesaro.

În 1 Maiu 1557 merșă în Veneția. În Noemvrie a aceluiași an Torquato părăsi Veneția, veni în Padua, unde se înscrise la universitate ca ascultător de dreptul civil sub disciplina lui Guido Pancirolli, dar' nu mult îl încântă acest studiu, pentru natura lui poetică prea sec, căci după un an părăsi dreptul, se înscrie la filosofie, unde avu felierea a asculta pe Francisc Piccolomini. Aici își arătă mai întîiu talentul său poetic, edînd opul său „Il Rinaldo“, care și fu tipărit în August 1562.

În Noemvrie a aceluiași an, la recomandarea monsignorului Cesi, merșe la universitatea din Bologna, unde în 1563 făcu primele încercări ale splendei sale poeme „Gerusalem liberată“, ce pe atunci purta numele „Il Goffredo“. Dar' fu constrîns a părăsi

răsi Bolgona, ca să scape de persecuțiunea îndreptată în contra lui pentru un pasquil, al cărui autor era considerat, deși pe nedreptul, plecă spre Mantua, unde credea a afla pe tatăl său, auzînd însă la Modena, că a plecat de acolo, își luă direcțiunea spre Correggio și de aici la Padua.

În acest oraș începuseră a se aduna în casa lui Scipione Gonzaga mai mulți tineri și bărbați de talent însufleștiți de sentimente naționale, care erau cunoscuți sub numele de „Academici Eterei“. Tasso fu introdus aici cu numele de Gentito. După o lungă călătorie prin mai multe orașe se întîlni în Mantua cu părintele său, care cercase mai de multe-ori la curtea din Spania, ca să-și recâștige averile confiscate, precum și oare-care recompensă pentru poema sa „Amardgi“, ce o dedicase Maiestății Sale catolice încă pe la finea anului 1560; dar' fără rezultat.

În Noemvrie 1564 merșe Torquato la Ferrara, care cu bucurie nespuse îl primi în numărul curtenilor sei.

În Octomvrie 1565 părăsi curtea lui Ferrara și fu primit la curtea cardinalului Luigi d'Este, fratele ducelui Alfonso. Aici intră în grația principeselor Eleonora și Lucretia, surorile ducelui. Principesa Eleonora fu cea dintîiu, care umplu inima poetului cu sentimentele dulci-amare ale dragostei, făcîndu-l să simtă și să se convingă, că: Vieță fără dragoste e un deșert fără oaze.

În primăvara anului 1566 se reîntoarse în Padua și arătă cătorva amici ai sei primele cînturi din poema „Il Goffredo“.

În 1568 scrisese câteva considerațiuni asupra acelor trei sonete de G. B. Pigna, cîntă-

torul pasionat al Lucretiei Bendidio, o gentilă femeie din Ferrara, în lauda căreia scrisese și poetul nostru mai multe versuri pline de un afect dragăstos. În versurile sale amoroase îl caracteriza mult spiritul său adînc filosofic, de unde și susținu în academia din Ferrara cele 50 concluziuni amoroase ale lui T. T. Bergamo.

În 4 Septemvrie muri și tatăl său la Ostia, ca guvernator al ducelui Guglielmo Gonzaga. Moartea tatălui său făcu mare impresiune asupra lui Torquato, de aci încolo rari sînt momentele de vioioșie a poetului nostru; se cufundă într-o melancolie ce fu cauza multor neplăceri din viața mai târzie a lui. Reîntorcîndu-se în curtea d'Este în 1570, călători în Franca cu cardinalul său, de acolo scrisese apoi frumoasa epistolă adresată contelui Ercole de Contrari, în care descrie cu toată minuțiositatea starea și datinile ce caracterisau pe atunci Franca, apoi o aduce în comparațiune cu patria sa scumpă, arătînd, că cu civilizațiunea stă înderătul ei, dar' se înalță preste dînsa în ceea-ce privește organizațiunea internă și puterea. Nu mult l-au încîntat minunile și frumsețile fabuloase ale Franciei, căci după o petrecere de 2 ani îl vedem reîntorcîndu-se în patrie tot în acel vestmînt, cu care a plecat.

În 1572 fu admis între gentilomii curții de Ferrara, garantîndu-i-se o proviziune lunară de 58 lire marchesane și 10 bani, care fac 110:56 lire italiene, și i-se dete totodată concediu de a se ocupa cu studiul în toată libertatea, sciindul-l de ori-ce obligamînt ostentor.

În vederea acestora și face deosebire poporul nostru, — o mărturisim aceasta cu oarecare admirație, — între apărătorii de patrie (honnevede) și între armata comună. Poporul nostru își face mult scrupul din aceasta. Pentru-ee, nu ne putem da seamă! La acest loc nu putem să ne comunicăm un cas, despre care nu știm să ne geseze sau să ne pună pe gânduri!!

Noi îl înregistrăm după-cum într-un adevăr s'a întâmplat. Cu ocaziunea asanării într-un ținut românesc, s'a asenat mai anii trecuți o mulțime de tineri voinici, unul ca unul, toți însă la armata comună. Se vede că s'a atins numărul satorit pentru cercul de asenare. Mai erau mulți de asenat. Comisiunea începe a asenta pentru apărătorii de patrie. Ce să vedeți? Fiecarei nu erau mulțumiți cu aceasta. Scena se sfârșese cu aceea, că un ficior, fiind de asemenea asenat la apărătorii de patrie, plângând duse: Domnilor! „Mai bine mă faceți cătană decât honved. Vă spun, că nu pot suferi nădragii cei roșii!“ Fieciur plângea de necăjit, ear' comisiunea rîdea de această scenă hazlie.

Aceste se întâmplă în sinul poporului de rînd! El, singur el dîce și face deosebire între cătană și honved. Ear' deosebirea lui porcede din un sentiment național foarte înrădăcinat.

Poporul dîce: cătanele sînt ale împăratului, ear' honvedii ai Ungurului!! Și ori-și-cât ai voi să-l abați dela această idee, el ține morțiș că așa este cum el 'ți-o spune.

Nu se ține de noi a ne ocupa de această cestiune, este în interesul altora ca să o facă plăcută și acceptabilă poporului nostru.

Noi vom merge mai departe, fără ca să uităm însă, că armata rămâne armată neatinată de împregiurările politice interne, și fără ca să ne arogăm dreptul de a o trage în discuții, care nu aparțin ei.

Ne cuprinde însă mirarea cînd vedem cu cîtă cutezare pretend unii dintre politicii maghiari „armată maghiară independentă!“

Ce va să însemneze aceasta?

A rumpere cu tradițiunile glorioase de până acum ale armatei și a face și din armată un sprigin al ideii de stat maghiar, a conturba liniștea nu numai între fiii diferitelor naționalități din Ungaria, fără a produce spiritul neînțelegerii între Tron și între toate popoarele acestui mare imperiu; a face ca să dispară idea, de care erau până acum însuflețite toate popoarele Austro-Ungariei în momentele de pericol.

Și cine voește a le pune toate aceste la cale?

Unii dintre fiii poporului maghiar!!

Sub pretextul germanisării se atacă una dintre acele instituțiuni puternice ale monarhiei noastre, fără de care pămîntul acestui imperiu s'ar bucată, ear' dinastia s'ar sguduie din temelii.

Germanisare prin mijlocirea armatei?

În Ianuarie 1573 îi oferi ducele cu toată bunăvoința catedra de cetet al dîlelor festive preste tot, designându-i un salariu anual de 150 lire marchesane, adică 18340 lire în bani italieni.

În 1574 dete la lumină primul act și câteva scene din actul al II-lea al tragediei „Galeato re de Norvegi“, ear' în August vedu lumina ultimul cînt din poema „Il Goffredo.“ Această poemă, înainte de a fi forfecată de Cruciști, trebui să sufere multe schimonosiri din partea criticilor, pe care însuși îi alesese, între care aflăm pe Scipione Gonzaga, Pier Angelio, supranumit Bargeo ori Borgia după numele patriei sale; Flaminio de Nobili, Silvio Antoniano, Sperone Speroni și Luca Scarbino de Ferrara. Toată critica și corecțiunea lor a stat în desfigurarea celorva versuri, încât și acum se cunosc în ele tăieturile lor unghiate.

În 1575 părăsi curtea d'Este, intră în serviciul marelui duce, apoi al cardinalului Ferdinando, cu care în Noemvrie a aceluiași an veni la Roma.

În 1576 făcu o călătorie la Florența, unde la recomandarea ambasadorului toscan avu fericirea a face cunoscință cu Borghini, căruia îi și permise a-și da părerea asupra poemei sale, asigurându-l, că judecata lui, fie cât de severă, o va primi cu bunăvoință.

În 1577 se arătă la dînsul primele semne de nebunie, starea sa o agravă apoi nefericirea ce-l ajunse mai tîrziu, fu adeică suspiționat, că abuzând de grația ducelui, ar fi conspirat contra lui; fu tradat de servitori și denunțat inculsițiunii. (Va urma.)

Aceasta este absolut imposibil!!

Timp de o sută de ani au fost regimentele mîrginașe tot sub arme, sub disciplina militară și tot sub spiritul german, și vedem că grănțierii dela Năsăud, Caransebeș și Orlat au rămas tot Români, neaoși Români. Au învățat însă ceva: disciplină!

După-cum însă pe timpul grănțierilor militare, regimentele nu erau ale grănțierilor, ci din contră ale patriei și ale Tronului, chiar așa dîcem, că și astăzi, armata nu este a poporului german, maghiar, croat și ceeh, ci armata este a imperiului nostru și a Tronului.

Sau voește doară politicii maghiari a arăta prin alarma lor că sînt de puternici dînșii în Ungaria? Aceasta o pot face. Vorba vorbe aduce. Nu vor pute însă odată să sgduie existența armatei, așa după-cum cugetă și după-cum voește dînșii.

Întrebarea este, ce ar face în un cas analog Croații, ce Cechii și Polonii? Ce vor face în fine toate celelalte popoare ale monarhiei. Vor pute dîce și cu dreptul: pentru-ce numai Maghiarii? Și pentru-ce să nu pretindem și noi ceea-ce își permit Maghiarii?

În atare cas se naște întrebarea: Cui are să deie dreptate Tronul? Și voește Tronul a se pune în conflict cu popoarele sale, pe care deopotrivă le iubesc și pentru care deopotrivă are tot atâtea cuvinte de mîngăiere?

Tronul însă în cestiunea armatei nu va face nici o concesie. Și sînt foarte puternice motivele, pentru care Tronul are să rămână nefundecat față cu toate opintirile soviniștilor maghiari. Și este bine așa, ca să capete și compatrioții nostri câte o lecție, să bea și dînșii în aceste țile de fericire pentru ei câte un pahar de medicină, — doar vor veni la trezvie.

Apoi finacele regatului ungar nu sînt atît de excelente, ca să susțină o armată independentă, prelîngă aceea sciința militară ungurească este abia în celule.

Trebuie după toate acestea să ne punem întrebarea, că dacă ar exista armată ungurească independentă, pe cine ar reprezenta dînsa?

Singur numai pe poporul maghiar? Aceasta ar fi o derisiune! Cele aproape deice milioane de locuitori din țerile coroanei ungare în cazul unui război, bate-s'ar pentru gloria poporului maghiar, sau bate-s'ar pentru viitorul regatului Ungariei?

Noi credem, și credința noastră este adevărată, că după-cum până acum popoarele întregii monarhii s'au bătut pentru existența monarhiei și pentru gloria Tronului, chiar așa și în atare cas nici unui popor din monarhia austro-ungară nu 'i ar trece prin minte a striga: ne vîrsăm și cea din urmă picătură de sânge pentru mărirea ungurească!!

Aceasta este cu neputință! Ear' imposibilul își ia isvorul din nesciința și puținul tact politic ce au documentat Maghiarii în acești ani ai supremației lor. Șovinismul trebuie îmblîndit!

Pe terenul militar putem însă dîce, că facem servicii germanismului, nu le facem însă aceste germanisării noastre. Și cîtă vreme pe terenul cultural și politic există între noi și Maghiari o luptă atît de hotărîtă, ne putem numai lumina de spiritul german, nu ne putem și nu ne vom germaniza însă nici-odată nici noi Români și nici Maghiarii. Sîntem cu toate aceste datori și siliți de împregiurări a ne apropia de Germani mai mult decît de alte popoare. Chiar pentru aceea trebuie ca și pe terenul militar să ne nisum a ne pune pe acea treaptă, pe care a ajuns imperiul german. Ear' aceasta numai așa va fi cu puțință, dacă, după-cum conducerea supremă preste armată este încredințată Monarhului nostru, Monarhului îi vom încredința și voea de a dispune de limba, în care să fie condusă armata.

Nu mai pe această cale vom pute documenta, că monarhia noastră este în castrele sale; și numai pe această cale vom pute documenta, că iubirea și respectul ce datorim Tronului și patriei întunecă ori-ce amor național și prin ele se copleșesc ori-ce pornire politică națională mai de a doua și de a treia mână. Ear' dacă cu toate acestea vom ajunge cîndva acele țile, ca monarhia noastră să nu fie în castrele sale, trebuie să pedicem de pe acum, că o mână inimică lucră la sdruncinarea integrității ei.

Și de astă-dată, fără a ne teme de Germani sau de germanisare, ne adu-

cem aminte de cuvintele ce le adresară la 1866 regimentele Prusiei locuitorilor din Boemia, pe timpul, cînd după război, ieșind din marginile imperiului nostru, dîceau: La revedere, la revedere!

Unde va fi monarhia noastră în cazul cînd ar trebui să se revadă cu armatele germane?

Unde va fi monarhia noastră în cazul unei ciocniri cu colosul dela Nord?

În castrele sale!!

Ear' în aceste castre ne vom afla cu toții, cîți șcim ce însemnează a muri pentru patrie și Tron. În aceste castre, în care dreptatea și adevărul strălucesc ca soarele, avem și vom ave copii nostri, care sub steagul negru-galbîn vor sta la porunca supremului comandant.

Și noi nu ne înșelăm, dacă vom dîce, că acolo, unde va fi supremul comandant, care este Monarhul nostru, vor fi toate popoarele, pe care le stăpînesc.

Să ne interesăm de armată, să o respectăm și să o lăsăm în îngrijirea Monarhului; să nu ne înspăimîntăm de „armata maghiară independentă“, deoarece-ce aceasta nu are să fie.

Noua lege militară are să se primească nemodificată, — la dorința mai înaltă, — în vederea unor evenimente neînălăturate pentru monarhia noastră.

I. M.

Comitetul partidului nostru național îi dă lui „Pester Lloyd“ privilegiul să publice în ediția sa de seara dela 29 Ianuarie următoarea notiță:

„Din comitetul executiv al partidului național românesc din Sibiu au repășit d-nii Slavici și Baritiu, dar' în locul lor n'au fost aleși alții. După aceste comitetul este a se privi, după „Tribuna“, ca disolvat.“

Noi am dîs în articolul nostru dela 11/23 Ianuarie a. c., că am înțeles, că d-nii Vincențiu Babeș și Ioan Slavici au demisionat din comitet, fără ca să se fi cooptat alții în locul dlor; am audiat mai departe, că în ședința din urmă a comitetului ar fi stăruit și dl G. Baritiu, președintele comitetului, să 'i se primească demisia, dar' hotărîre nu s'a luat în această privință. Că comitetul ar fi a se considera drept disolvat, noi nu am dîs și nici astăzi nu o putem dîce. Oficiuos german din Budapesta prin urmare sau este în rătăcire, sau mistifică adevărul cu voea, cînd dîce, că „după „Tribuna“ este a se considera comitetul ca disolvat.“

De altcum întrebăm și cu acest privilegiu: Nu crede onoratul comitet, că ar fi bine să mai deie câte un semn de viață?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 19 Ianuarie st. v.

Alegerea lui Boulanger.

Boulanger turbură apele, așa crede lumea, și alții vor prinde pescii. El continuă a se arăta vrednic de sine. El scrie manifestul după alegerea cătră alegătorii departamentului Seinei și dîce:

„Minunata manifestație de Duminecă m'a mișcat adînc, dar' tot voește să nu-mi amăn expresia mulțumitei, ce-î datoresc poporației admirate, care a înaintat cu rîndurile legate și vitejese în contra coaliției parlamentare, compusă din cei-ce se provoacă la republika sdruncinată de greșile, impotența și intrigile lor. Nici-odată și nici un regim n'a agitat mai scandalos împotriva unui candidat și n'a îndreptat în contra lui o expediție oficială de atacuri infame, de minciuni chibzuite și amenințări scârboase. Dar' voi ați măturat cu voturile în mână și deodată pe clevețitori și clevețirile lor. Partid național republican, spriginit pe dreptatea magistraților și sinceritatea votului, este întemeiat. Camera, care a combătut acest partid cu o furie ne mai pomenită; poate aștepta numai disolvarea, de care nu va scăpa. Alegători! Patria, patria noastră mare v'e va mulțumi numai vouă, energiei voastre și judecății voastre sănătoase, dacă va fi liberată de parasiții ce o mistue și o necinstesc. Republica este deschisă de aici încolo cu bunăvoință pentru toți Francezii. Între acestia și ceilalți iese. Trăească Francia! Trăească republica!“

Camera a avut ședință. Înainte de ședința grupele republicane au avut discuții. Stînga extremă pretinde reintroducerea scrutiniului pe arondismente;

mulți deputați se pronunță pentru alegeri cît mai degrabă și pentru o schimbare a guvernului. Grupa stîngei unite doresce o amănare scurtă a proiectului aceluia. Stînga radicală se pronunță pentru susținerea cabinetului actual, care se spune, că va renunța la proiectul pentru suprimarea agitațiilor de plebiscit și se va ocupa cu articolii din legea de presă referitor la afișe și colportagiu.

Și guvernul? Consiliul ministrilor a decis să se folosească de o interpe-lație și să deie aji Joi toate deslușirile necesare, să spună ce intenții are el și să prezente momentan proiectul pentru scrutiniul arondismentelor. Cum se spune, Floquet ar fi insistat să prezente acest proiect și colegii ceialalți s'au învoit. Dacă vor disolva însă camera ori ba, rămîne nedecis; vor aștepta desvoltarea întemplărilor. Proiectul pentru suprimarea agitațiilor plebiscitare e probabil că nu va fi prezentat, tocmai pentru-că deputații nu primesc bine această idee.

Cestiunea africană.

Parlamentul berlinez a încuviințat proiectul ost-african și la a doua cetire cu majoritate de voturi. Liberalii și socialiștii au votat contra. Wissmann a declarat în decursul desbaterilor, că aplicarea puterii este inevitabilă; dacă intervenția va fi mai repede și mai scurtă, va fi mai cu efect și va atinge mai puțin stările generale.

Tulburările în Budapesta.

În numărul de ieri am publicat cîteva telegrame, care ne dovedește, că Pestanii sînt foarte sanguinici. Bătăi au fost, unguresce. Din țiarele ce ne-au sosit aji adaugem cîteva amănunte.

Casa deputaților a fost asediată de mulțimea, ce a primit cu strigăte de „Jos cu Fejérváry“, „Jos cu Tisza“ pe miniștri; a cîntat cîntecul lui Kossuth și imnul național și a pregătît ovații deputaților opoziționali. Deci sbierete. În cameră tot atîta neliniște. Se vota proiectul de reforma militară. Publicul și opoziția însoția fiecare vot cu aprobarea ori desaprobară sa. Cînd proiectul s'a primit, stînga extremă erupse în strigăte de: „rușine!“ Nici-odată n'au fost atîția deputați la votare ca acum.

În ședința președintele anunță mai în-tîu demisia lui Horvath din vice-președinție. Szentkirályi protestează în contra aducerii detectivilor în dietă. Aici numai președintele are să țină ordine și imunitatea casei n'au să o mînjască detectivii cu prezența lor. El spune un cas, în care în ședința trecută un detectiv a amenințat pe un cetățean, că-l dă afară de pe galerie, dacă mai dîce o vorbă despre desbateri. El nu poate crede că acestia au venit să apere pe miniștri, Tisza spuse, că a fost amenințat cu moarte; deci cere explicări. Președintele constată prezența detectivilor, dar' doi au venit cu libele de în-treare și au și rămas ca auditori, ear' al treilea s'a depărtat îndată-ce a fost provocat. El va să se aperse totdeauna demnitatea și libertatea discuției. Polónyi mulțumesc pentru promisiunea aceasta. — Dar' el scie, că detectivii au venit să iee poziție față cu tinerimea și erau strategice împărțiți în cameră sub comanda unui Stieglbauer. Aji voit să compromiteți tinerimea, de care sciați că s'a purtat exemplar în toate mișcărilor ei. Incidentul se sfîrșese cu promisiua președintelui, că de aici încolo va da mai multă atenție și galeriei.

Așa a fost în dietă.

Pe stradă, spune alt raportor al lui „Pester Lloyd“, au fost adunați vre-o 50 de studenți înaintea parlamentului prelîngă mulțimea de popor. Marșul făcut dela museu până la universitate avea de scop adunarea unei mari lavine de lume, dar' n'a reușit.

Al treilea raportor scie, că mișcarea să plînuia de seara în cafenelele unde merg studenții. Locuitorii din apropierea museului simțiseră aceasta. Și așa mulțimea se adună a doua zi, încât nici nu mai puteai trece pe calea ce duce la cameră. Poliția de călare a făcut loc deputaților. În marșul pomenit s'au adus ovații independenților și altor opoziționali. Un copil a fost rănit la picior de un cal ce s'a spăriat de sbieretul sîlbatic. Și mulțimea a trecut mai departe. Voia să meargă ear' la cameră, dar' n'a putut de poliție. O parte din ea a trecut boulevardul Carol și Vázt și a intrat în strada Andrassy, cale lungă dela parlament.

Demonstrații au fost salutați de pe un balcon cu închinăciunile unui bătrîn și unei femei ce-i priviau. Trăească și hura! În frunte mergeau patru studenți braț la braț. Dar' cortegiul se micșorează până la camera deputaților, unde s'au întors foarte mulți. Kossuth era inspirația lor.

În timpul acesta se sfîrșise votarea proiectului ca temei la discuția specială. Cumplăta iritație. Mulțimea striga după Tisza și

Fejérváry. Dar' domni stăteau în casă. Ugron tot mai înțelept, el a ieșit și a ținut o vorbire. Bravo tinerime, tu scii ce faci, meriți laudele mele, dar' fii și mai cumințe, mai rece. Așteptați acum desbateră specială și haideți acasă acum. Dar' mulțimea n'a ascultat nici de el. Și ear' cumplăta 'i-a fost iritația cînd un polițist neprecut a tras sabia; era s'el rupă de pe cal. Mai mulți deputați încearcă pe rînd să facă pace. Așa! Atunci sosesc douăzeci de polițiști călări. Mulțimea urla mai departe. După multă așteptare poliția înaintă cruțându-o. Ea blăstema cedând. Tisza și Fejérváry au scăpat fără să fie băgați de seamă. În strada Kerepesi îl aștepta un grup, zadarnic. Alt grup insultă pe contele Károlyi, care mergea umilit și indignat, până-ce a primit o gardă de apărare. Așa a mers el până la casina națională, unde a intrat, între strigăte de „Jos cu el!“ Insultatorii au fost arestați.

Demonstrații hotărîseră să meargă după ameați la patru ore la Buda, la palatul ministrului-președinte.

Armata dă deja ajutor poliției la apărarea liberalilor și clubului lor.

Cestiunea franco-porturilor în cam-mera României.

Ședința dela 12 Ianuarie v.

(Urmare.)

Di Păucescu, care a semnat alături cu noi manifeste, a venit ieri și ne-a spus, că avem convenții comerciale și de aceea nu putem restabili porturile france.

Popovici (Răcăciuni). Tot așa vorbia la Orfeu.

Di L. Catargiu. Tocmai asta voește să sciu, dacă veți mai încheia convențiuni tot pe basa vechilor tractări, după-cum a declarat dl Carp.

Noi avem angajeamente cătră țeară, pe care trebuie să le ținem, e cestiune de viață politică.

Avem majoritate liberal-conservatoare în cameră și senat. D-voastre miniștri v'e dîceți conservatori, ba nici că mai voiți să scii de cuvîntul liberal, și dacă e vorba să urmați tot politica dlui Brătianu, după-cum ați declarat, apoi să vie dl Brătianu acolo și eu m'e duc acasă.

Vă întreb, ce ați făcut în timp de 10 luni, decînd ați venit la guvern, pentru interesele comerciale?

Vă rog să vă lămurii, căci eu singur de aș rămîne, voi protesta contra acestei politici; dar' sper că am și amici. (Voci: da, da, aplause).

Noi am mers la Galați, ne-au primit oameni, am făcut propagande prin orașe și prin sate pentru porturile france, am provocat întruniri, unde nici n'am vorbit eu, ci unul care acum se găsește pe banca ministerială, ales de Galați.

Eu nu cunosc decît o cale, și dacă domniile-voastre v'e dați înapoi, eu nu v'e dau concursul și v'e dîce să rămîneți sănătoși. (Aplause).

Di P. Carp, ministru de externe, răspundînd domnului Catargiu, dîce, că nu poate ridica mînușă ce li-s'a aruncat de domnul Catargiu cu ocaziunea discuției porturilor france, care a pretins să facă ce dîce d-sa, căci altfel îi lasă.

Voci. Ce vrea țeara.

Di Carp. Am cetit cu religiozitate programele opoziției-unite și în nici unul nu s'a articular cestiunea porturilor france. (Sgomot).

Nici nu aveți dreptul să ereceți realizarea tuturor programelor făcute în opoziție. (Sgomot).

În opoziție fiind, trebuie ca cineva să se gîndească, că are să vină o zi, cînd va veni la guvern, și că nu va pute îndeplini angagiamentele și promisiunile făcute în opoziție.

Popovici (Răcăciuni) întrerupînd, este apostrofat de dl N. Filipescu cu cuvintele: D-ta se taci, că ești un escroc.

Di Carp, adresându-se cătră dl Blaremburg, îl învîță să întrebe pe dl Catargiu, dacă la 1874, cînd a desființat porturile france, a deservit țeara.

Eu voește să apăr pe dl Catargiu contra d-sale însuși.

Di Catargiu. Mă apăr eu singur.

Di Carp. Eu la 1874 am susținut desființarea porturilor france alături cu dl Catargiu.

Dacă vreți a le înființa, veți face un rău imens, care cu greu îl veți mai pute repara. Porturile france n'au rațiunea lor de a fi, decît cînd taxele sînt exorbitante de mari și cînd capitaliștii n'are relațiuni directe cu străinătatea și este silit să se adreseze la un centru de comerț, cum era înainte. Astăzi însă nu sîntem în aceeași situație.

Astfel a fost și cu căderea Iașului, care, cînd nu aveam mijloace de comunicație, era centrul tîrgurilor din toată Moldova, nefiind în relațiuni directe cu străinătatea.

Cînd astăzi nu mai avem cîmp liber în Bulgaria, cînd capitaliștii sînt în raport direct cu străinătatea, pentru-ce să mai facem porturi france?!

Credeți, că comercianții mari vor mai aduce marfă la Galați în depozite? Cui să o vândă?

Afară de aceste avem convențiune comercială și un război vamal.

Sub raportul economic înțeleg pe dl Catargiu să atace tariful autonom, dar' sub raportul războiului vamal el a fost foarte bun, căci el ne servește ca armă.

Noi cerem certificate de proveniență și în cazul porturilor france ori-ce comerț cu amănuntul este absolut imposibil a se mai face cu Galați.

Aceasta este politica ce ne cere să urmăm dl Catargiu.

Dacă era cineva, care nu trebuia să ceară reînființarea porturilor france, erau totuși deputații din Brăila și Galați.

Voici că noi guvernul se ne angajăm la o eroare a d-voastre?

Dar' d-voastre, subscriitorii propunerii, v'ăți înțeles cu guvernul, ca să ne cunoașteți opinii?

Am așteptat discuția între d-voastre ca să vedem, care este interesul, și n'am vădit nici un argument în favoarea porturilor france.

Am primit scrisori și memorii dela Brăila, Ploesci, Focșani etc., prin care se protestează contra înființării porturilor france.

Nici în interesul statului nu poate fi, căci în Galați s'ar face un centru de contrabandă și în bugetul statului s'ar produce un gol de 3—4 milioane, care nu s'ar pute înlocui decât cu nouă resurse bugetare.

Nu se poate găsi nici un guvern ca să înghită acest hap poleit.

Eu am votat cu d-ta, d-le Catargiu, la 1874, căci am crezut că ai dreptate, astăzi însă nu pot să votez pentru d-ta.

Se cere închiderea discuției. (Sgomot.)

Di Vernescu cere cuvântul.

Voci: Sânt 6 oare, pe mâine.

Alte voci: Astăzi să continuăm ședința.

Di C. Leca, în cestiune de regulament explică, că votul pentru prelungirea ședinței se face cu bile și trebuie să fie 2 treimi.

Se pune la vot prelungirea ședinței.

Votați 143.

Bile albe pentru continuare 83.

Bile negre 60.

Nefiind două treimi, se ridică ședința la oarele 6 și un sfert. (Va urma.)

CRONICĂ.

Numiri. Direcția r. u. financiară din Cluj a numit pe candidații de practicanți Dumitru Ștefan și Albert Nemet de practicanți la percepătorul reg. din Cluj.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Maximilian Rosenfeld în „Roznai”; Ignatie Friedman în „Fodor”; Katarina și Regina, în „Fodor”.

Necrolog. Ni-se trimite următorul anunț: Sabin Piso sen., protopresbiter gr.-or. în Săcărâmb, ca soț; Sabin Piso jun., protopresbiter gr.-or. al Agnatei; Pompiliu Piso, măcelar; Elisabeta Piso mărit. Colbasi, Ana Piso mărit. Ghibu, ca fi și sice; Ioan Rusu, protopresbiter gr.-cat., Ioan Papiu, protopresbiter gr.-or., Teodor Colbasi, proprietar, Ioan Ghibu, protopresbiter și profesor, ca gineri; Ana Piso născ. Crișan, Ana Piso născ. Stoian, Septimia Piso născ. Albini, ca nuroi; Dr. Octavian Rusu cu soția Alexandra St. Siulutiu, Valeria Colbasi născ. Papiu cu soțul ei Constantin Colbasi, Letiția, Emilia și Enea Papiu, Dr. Iustinian, Sever, Valeria și Octavia Colbasi, Talia, Clelia și Simeon Piso, Sabina, Adelina, Silvia, Septimia și Pompiliu Piso, Valeriu Ghibu, ca nepoți și nepoate; Eugeniu Teodor și Constantin Colbasi, ca strănepoți; cu inima înfrântă de durere aduce la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoștințelor încetarea din viață a mult iubitei soții, respective mame, soacra, bună și străbună Elisabeta Piso născ. Colosi, întemplată la 16/28 Ianuarie la 10 oare a. m. în al 76-lea an al vieții și al 56-lea al fetei sale căsătorii, împărțită fiind cu Sfintele Taine. Rămășițele-i pământești se vor așeza în cripta familială lângă ai soi Joi în 19/31 Ianuarie la 3 oare d. a. Fie-i țărina ușoară și amintirea vecinică!

Barbarie. Din Bucium se publică scirea, că locuitorul George Todoruț, minar, și-a ținut pe femeia lui nebulă închisă vreme de 16 ani. Fieciul, nora și fata lui sciau de aceasta. Hrana abia îi ajungea să nu moară de foame. Judele suprem al Roșiei-Aburului a prezentat drept *corpora delicti* două sdrēnte, care le-a aflat pe trupul de 60 de ani al bătrânei. Bătrâna se află acum în spital. Sceleratul sunt bogat și nu vor pute să se desvinovățească cu sârăcia. Așa scrie un ziar ce apare în Aiud.

Orduri furate. Consulul general al Germaniei în Budapesta, baronul Plessen, călătorind din capitala Ungariei la Viena, și-a luat cu sine toate ordurile, dar' când a ajuns în Viena a aflat, că ordurile au dispărut dimpreună cu mai multe giuvaerice. Obiectele furate s'au găsit a doua zi la un avar cu numele Gelebr, care le-a fost cumpărat cu 50 fl. toate laolaltă dela un domn tiner, elegant îmbrăcat. Aurarul, îndată ce a cetit prin ziare de furtul ordurilor, a făcut de scire poliției, că

ordurile sânt la el. Cercetarea a început deja. Ce e trist însă este, că aurarul a topit ordurile, ca să vândă aurul după curs.

Diariști expulsați din Berlin. În capitala Germaniei s'a început un război contra diariștilor străini; războiul se finese cu expulsaarea diariștilor din Berlin. Dilele trecute corespondenții din Berlin ai ziarelor parisiene „Figaro” și „National” au primit ordinul, ca în 24 de ore să părăsească nu numai capitala ci teritoriul imperiului.

Moartea unei mirese. La o nuntă, dice „Posta” din Galați, vornicul voind să tragă cu un pistol, cum e obiceiul pe la nunte, a lovit din nenorocire pe mireasa, care a murit îndată. Pistolul era încărcat cu fulmea și împușcarea s'a făcută la distanță de un metru. Vornicul însuși a fost rănit la față și dus la spital. Mama mirelei, aflând de această întâmplare, a căzut moartă de supărare.

Concursul de frumseță în Turin. În 27 l. c. a avut loc concursul de frumseță în Turin, care însă a fost un fiasco. Concurenții au fost 26, dintre care 12 au fost absolut urite, prin urmare nu s'au primit la concurs. Teatrul Scribe era plin de lume, s'a vândut o loge cu 500 fl., atâta era înălțimea de mare. La meadnoapte s'a anunțat prin fanfare sosirea celor 16 concurenți. Ele erau îmbrăcate în toalete de bal, decolate de tot; cea mai frumoasă între ele fără îndoială e domnișoara Cooper din Viena, o frumseță picanță, cu o talie admirabil proporționată și cu o față zimbitoare. Al doilea premiu l'a câștigat domnișoara Meisner din Berlin, al treilea o Bologneză. Concurențele au fost însă fluierate de public îndată ce s'au așezat prin loge, pentru de a fi privite, căci două-trei între ele erau frumoase, ear' celelalte erau frumsețe mai comune.

Din public.)*

Convocare.

D-nii acționari și interesați ai asociației „Perșein” se invită prin aceasta la:

Adunare generală ordinară,

care se va ține în Seini la 30 Ianuarie (11 Februarie) 1889, la 11 oare a. m. în localul asociației.

Obiectele:

1. Așternerea bilanțului original de pe anul al III-lea de gestiune 1888.
2. Hotărâre asupra împărțirii profitului curat.
3. Ridicarea la valoare de acțiuni a depozitelor aflătoare, după §-ul 9, alinea 2-a din statute.
4. Alegerea secretarului social, eventual și a unui membru în comitetul administrativ.
5. Eventualele propuneri, după §-ul 20, litera d) din statute.

Din ședința comitetului dirigent, ținută în Seini la 14/26 Ianuarie 1889.

Alexiu Berinde, președ. social. Ioan Cionca, secretar int.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 31 Ianuarie n. Iritațiunea și consternațiunea sânt pretutindenea colosale. Întreaga Viena e pe strade, cete uriașe curg către Hofburg. Maiestatea Sa se dice a se fi exprimat: „Lovitura, care Ne-a ajuns pe toți este colosală, dar' Eu voi scîi se-mi fac și pe viitor datorința”. O versiune vrea să scie, că Archiducele ar mai fi trăit câteva oare după ce l'a lovit apoplexia. În anii trecuți se dice că s'ar fi exprimat Archiducele de multe ori, că nu va mai trăi mult. Lucrarea sa literară din urmă este un articol pentru broșura viitoare a opului „Monarchia austro-ungară în cuvinte și ilustrațiuni”. Altea Sa Imperială a mers la Meierling pentru a termina acest articol. Înainte de a pleca s'a exprimat, că aceasta îi va fi cea din urmă lucrare literară. Fiica micuță a Archiducelui întreabă neîntrerupt: „când vine papa?”, ear' aflând, că tata va absenta multă vreme, erupe în lacrimi sfâșietoare.

Viena, 31 Ianuarie n. 2 oare 55 minute. Membrii Casei domitoare s'au prezentat la Maiestatea Sa pentru a-i exprima condolențele. Împăratul s'a recules și a dat în cele mai mișcătoare cuvinte expresiune supunerii sale sub voința lui Ddeu. Împărăteasa a trebuit să stee ier după ameați câteva oare în pat. Archiducii Albrecht și Carol Ludovic au părăsit Burg-ul plângend. Prințul Leopold de Bavaria și prințesa Gisela au sosit astăzi dimineața la oarele 6. Împăratul i-a îmbrățoșat și sărutat plângend. Prințesa Gisela este sfârșită de lacrimi. Stradele, care duc din suburbii către Hofburg sânt indeseate de lume. Pretutindenea s'au pus steaguri de doliu pe edificii.

Bibliografie.

„Icoana sufletului”. Carte de rugăciuni și cântări bisericesci.

Prelucrată și edată, cu permisiunea ordinariatului diecesan gr.-cat. de Gherla, de Vasiliu Păteaș, preot gr.-cat. în Hotoan. Edițiunea a 2-a corectă și amplificată.

Tipărită în Gherla la imprimăria „Aurora” 1888.

Această carte, care conține: rugăciuni pentru toate ocaziunile de obște, cântările după cele 8 versuri la mănecă, sf. liturgie, înserat, la înmormântare, cununie etc., îndrumări din tipic, 10 ilustrațiuni frumoase, — se poate prenumăra dela autorul în Er-Hatvan, p. u. Tasnád-Szántó (Selagiu).

„Familia”. Anul XXIV, Nr. 3. Cuprinde: Dracușorii, snoavă în versuri de Petru Dulf. — Chiriașul fugit, comedie într'un act de Iosif Vulcan. — Viforul, poesie de Smara. — Inelul Mariei Stuart, novelă de contesa Eufemia de Ballestrem, de Letiția Medan. — Sfânta Paraschiva sau Vinerea Tracilor, de O. Neuschotz. — Poesii populare din Solnoc-Dobăca, de Laura Veturia Murășan. — Husarul nostru. — Bomboane. — Literatură și arte. — Teatrul și muzică. — Ce e nou? — Modă. — Felurimi. — Logograf. — Ilustrațiune: Iarna la oraș.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 15 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Farkas decătră tribunalul regesc din Murș-Oșorheiu.

— 16 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Schaffend decătră judecătoria cerc. din Mediaș.

— 30 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Gavril Borza decătră judecătoria cercuală din Hațeg.

— 7 Februarie st. n. a. c. imobilele lui M. Weinberger (din Oroshaza) decătră executorul jud. din Arad.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Augustin Kögl la tribunalul reg. din Becicherecul-mare;

— la rămasul după Alexandru Văczi la tribunalul reg. din Sătmărmemetii;

— la rămasul după Alexa Sêrbu (din Sasca-rom), Iancu Firla (din Nicolint), Francisc Lavery (din Baia-Sasca), Goita și Ioan Nefir (din Vraniut), Teodor, Radu și Nicolae Muntean (din Moldova) la judecătoria cerc. din Baia-Sasca;

— la rămasul după Toader al lui Vasalica (din Debreni) la tribunalul regesc din Zălău;

— la rămasul după Ana Ludaity la tribunalul reg. din Arad;

Concurs în provincii:

— Contra Simeon Steiner în Szerb-Párdány. Coners. cms. Alexandru Kiss; massa crt. Carol Szôke. Term de ins. 18 Februarie; proc. de licid. 12 Martie n. c.

Posturi vacante:

— Un post de al doilea executor la judecătoria cerc. din Szent-Endre — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Deva, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

20 Ian. (1 Febr.)

Julian: Eftimie-cel-mare.
Gregorian: Brigita.

Soarele: răsare 7.26, apune 5.02.

Buletin meteorologic.

Sibi, 31 Ianuarie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul invar 760.1)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observat				
724.9	-4.0	-6.4	-0.5 — 8.8	SO

Din țeară, 29 Ianuarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul	
			direcția	țăria
Budapesta . . .	773	— 3.4	V	1
Sătmar . . .	773	— 3.8	SV	1
Cluj . . .	777	—10.9	O	1
Oryova . . .	777	—10.5	V	1
Timișoara . . .	779	—11.0	—	—
Arad . . .	776	— 7.0	SO	3
Panciova . . .	776	—10.0	V	1

Sosiți în Sibi.

La 31 Ianuarie n.

Hotel „Neurhher”. Betelmeim din Viena, Löwy și Lobstein din Budapesta, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Vêgh, practicant de cancelarie din Elisabetopol. Filip Gelb, voiajer din Timișoara.

Hotel „Habermann”. George Ivan, notar din Sebeșul-de-jos.

Economie.

Scomptul în anul 1888. O statistică publicată de curând asupra mișcării scomptului oficial la toate băncile principale în Europa arată, că cel mai mic scompt l'a avut banca din Amsterdam, deoarece banca Terilor-de-jos în amândoi anii care au trecut a avut discount numai de 2 1/2 procente.

În Bruxella s'a schimbat în decursul anului de 6 ori discountul băncii, terminul mediu se poate lua cu 3.27 procente, precând în anul trecut a fost de 3.06 procente și 2.75 procente în anul 1886.

Banca din Anglia a schimbat de nou-ori discountul și terminul mediu al discountului se poate lua cu 3.30 procente, cu ceva mai mic decât în 1887, dar' mai mare decât în 1886.

Banca Franciei a avut discount în mediu calculat de 3% în cei trei ani din urmă după-olaltă.

Banca Germaniei a avut un discount în 1888 mai mic decât în anul 1887, dar' mai mare cu puțin decât în 1886. În 1888 discountul băncii germane în mediu calculat a fost de 3.33 procente, în 1887 a fost de 3.40 procente, în 1886 de 3.29, ear' în 1885 de 4.14 procente.

Banca austro-ungară a avut un discount mai mare decât al băncilor amintite mai sus: în termin mediu, de 4.16 procente, în vreme-ce discountul în 1887 era numai de 4.12 procente.

Banca imperiului rus a ridicat discountul în 1888: în 1887 el era de 5.5 procente, în anul trecut însă de 5.34 procente.

Banca națională din Bucuresci a avut un discount în 1887 de 5.22 procente, în 1888 s'a ridicat la 6 procente.

Banca națională italiană a avut de vr'o câțiva ani încoace necurmat un discount de 5.5 procente.

Banca din Spania a rămas prelângă discountul din anii trecuți de 4 procente.

Comerțul Italiei în 1888. În cele 10 luni dintâi ale anului trecut comerțul Italiei a luat un avânt nu prea îmbucurător în toate direcțiunile. Venitele vamale în aceste 10 luni au fost de treișeci de milioane lire, așadar cu 12 milioane mai puțin decât în același interval în anul 1887. Aproape mai toate mărfurile supuse vămilor financiare au fost importate în cantități mai mici decât în alți ani. Chiar și la importul de mărfuri din Austro-Ungaria s'a observat o scădere însemnată.

S'au importat din Austro-Ungaria următorii articli, cu o scădere în cantitățile importate de:

1298 cuintale în ape minerale, 83.698 hectolitri în vin și 6245 hectolitri în bere. S'a importat apoi mai puțin ca în 1887: spirit cu 13.431 hectolitri, zahăr cu 600.739 cuintale, împletituri de bumbac cu 56.623 măji metrice.

Ce se ține de cereale, importul lor încă a suferit mult și cu deosebire grâu s'a importat cu 1.659.260 măji metrice mai puțin decât în 1887, ovės s'a importat mai puțin de 282.550 măji metrice, ear' făină cu 53.731 cuintale.

A suferit apoi mult importul de oțel și de mărfuri de fer.

După prețul lor, a scăzut importul diferiților articli cam astfel: importul de beuturi spirituoase și diferite oleiuri cu 8.800.000 lire, acela al mărfurilor coloniale a scăzut cu 25 milioane lire, importul de mărfuri de in și bumbac cu 12.1 milioane, al țesăturilor și al diferitelor pânzări cu 24 milioane, acela al mărfurilor de lână cu 21 milioane, al mărfurilor de mătășă cu 28 milioane.

Cerealele și tot felul de produse economice au cauzat Italiei o pierdere de 56 milioane lire în import. Adăugend pierderile cauzate prin slabul import al lemnului și al mărfurilor de lemn, apoi al ferului și al mărfurilor de fer, — cel dintâi scăcut cu 23 milioane, al doilea cu 29 milioane, — vămile Italiei au suferit pagubă de vre-o câteva sute de milioane în anul 1888.

Insolvențe. Reunirea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Gustav Krausz, comerciant în Sebeșul-săse. Ioan Gáll, comerciant în Ciuc-Szereda. Dionisie Kiss în Carei-mari. Adolf Reiner și fiul, în Kecskemét. Ioan Liedermann, băcan în Viena. Ignatie Lackenbach, în Sigetel-Marmației.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de rimători în Steinbruch. În 29 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 49 — cr. până 50 — cr., unguresci grei, tineri 52 — cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52 — cr. până 52 1/2 cr., ușori 49 — cr., până 50 — cr., marfă țărănească, grea 49 — cr., până 50 — cr., de mijloc 48 — cr., până 49 — cr., ușoară 49 — cr. până 50 — cr., romaneschi, de Bakony, grei 51 — cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sêrbesci grei 48 — cr. până 49 — cr., transito de mijloc 47 — cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44 — cr. până 46 — cr., îngărășii cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpărâți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 29 Ian. 1889.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Prețul per 100 chilogr. până
Grâu			
Bănățeneș, nou	—	—	—
Grâu dela Tisa	7.40	7.50	—
Grâu de Pesta	7.30	7.50	—
Grâu de Alba-regală	7.40	7.60	—
Grâu de Bácska	7.40	7.55	—
Unguresc de Nord	7.20	7.40	—

Săminte, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Prețul per 100 chilogr. până
Săcără	—	70—72	5.50	5.70
Orz	Nutret de vinars de bere	60—62	5.60	5.90
—	—	64—66	6.15	7
Ovės	—	89—41	5.25	5.7
Cucuruz (porumb)	bănăț. de altoiu	75	4.70	4.75
—	—	73	4.70	4.7
Hrișcă	—	—	5.40	5.7
Grâu	de primă. de toam. lul. Aug. Maiu-lun. de primă.	7.30	7.45	7.31
Cucuruz	Baci per 100 chilogr.	5.06	5.07	5.07
Ovės	—	7.68	7.65	7.65
—	—	5.27	5.29	5.29

Produse diverse	Solu	Cursul	dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	58.—	68.—	—
—	franceză	—	—	—
—	italiană	—	—	—
Oleu de rap.	roșie rafinat	54.—	64.—	—
Oleu de porc.	dela Pesta	60.50	61.—	—
Slănină	dela țeară sventată afumată	51.—	51.50	—
Său	—	57.—	58.—	—
Prune	din Bosnia, în buți	33.50	4.50	—
Lictar	din Sêrbia, în saci	10.25	18.75	—
Nuci	slavon, nou	16.50	16.75	—
Gogoși	bănățeneș din Ungaria unguresci sêrbesci	16.—	16.25	—
Miere	brută	—	—	—
—	galbină străcurată de Rosenau	29.50	30.—	—
Ceară	brut	34.50	35.—	—
Spirit	brut	115.—	116.—	—
—	Drojdințe de spirit	16.—	16.—	—
—	—	18.50	19.—	—

Cursul pieței din Sibi.

din 31 Ianuarie st. n. 1889.

Hărțile-monetă română Cump. 9.20 vând. 9.25
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.85
Imperiali „ 9.80 „ 9.85
Ruble rusești „ 1.23 „ 1.25

Bursa de Budapesta

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Râșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articol de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipéruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Băstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiiu			
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt
Viena	11.10	8.—		București		4.40	7.30	Viena	11.10	2.—		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.29	4.35
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeal	9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32	Șeica mare		3.02	5.05
Szolnok	11.06	4.05	7.35	Timiș	9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos	12.30	4.10		Loamneș		3.46	5.46
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașov	10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43		Oena		4.18	6.17
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldioara	4.10	7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.13	11.—	Sibiiu—Copsa mică			
Vărad-Velence		7.11	9.18	Apatia	5.37	7.31		Gyorok	2.37	4.43	6.12	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21	Sibiiu		8.50	10.—
Fugyi-Vásárhely			9.27	Agostonfalva	6.07	8.14		Pauliș	3.19	5.07	6.38	Branicea	2.52	6.35		Oena		9.17	10.24
Mező-Teleg		7.41	10.21	Homorod	6.55	8.36		Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51	Ilia	3.23	7.02		Loamneș		9.45	10.50
Rév		8.10	11.38	Hașfalău	8.36	9.12		Conop	4.05	5.41	7.10	Gurasada	3.55	7.28		Șeica mare		10.20	11.20
Bratca			12.16	Sighisoara	9.13	10.46		Bérsava	6.09	7.37		Zam	4.08	7.40		Copsa mică		10.49	11.45
Bucia			12.54	Elisabetopol	9.56	11.19		Soborșin	6.28	7.55		Soborșin	4.44	8.11					
Ciucia		9.04	1.57	Mediaș	10.37	11.47		Zam	7.25	8.42		Conop	5.30	8.46					
Huedin		9.34	3.11	Copsa mică	10.59	12.02		Gurasada	8.01	9.12		Radna-Lipova	6.27	9.33		Cucerdea		10.20	3.25
Stana			3.40	Micăsasa	11.16	12.09		Ilia	8.34	9.41		Pauliș	6.47	9.53		Cheța		10.50	3.58
Aghirș			4.15	Blaj	11.37	12.25		Branicea	8.55	9.58		Gyorok	7.28	10.27	5.50	Ludoș		11.11	4.20
Ghirbău			4.36	Crăciunel	11.37	12.53		Deva	9.19	10.17		Glogovaț	7.43	10.42	6.13	M.-Bogat		11.20	4.30
Nădăgel			4.55	Aiud	12.33	1.05		Simeria (Piski)	1.47	9.51	10.42	Arad	8.28	11.35	7.19	Cipeu-Iernut		11.57	5.11
		10.34	5.26	Vințul de sus	1.51	1.47		Orăștia	2.08	10.35	11.07	Szolnok	8.42	11.39	7.38	Kerelő-Sz.-Pál		12.12	5.28
Ciuj	11.15		7.15	Cucerdea	2.18	2.08		Vințul de jos	11.09	11.37		Budapesta	9.17	12.31	6.20	Nireșten		12.36	5.58
Apahida	11.34		7.41	Uioara	2.48	2.30		Alba-Iulia	11.39	12.—		Viena	2.32	5.12		Oșorheiu		12.55	6.18
Ghirș	12.43		9.18	Cucerdea	2.56	2.37		Teiuș	12.12	12.29			6.—	8.20		Reghinul-săs.		7.56	7.—
Cucerdea	1.30		10.—	Apahida	3.14	2.53			8.05	12.29	12.46		3.—	6.05					
Uioara	1.37		10.19	Ghirș	4.01	3.26			8.59	1.16	1.26								
Vințul de sus	1.45		10.48	Blaj	5.28	4.40													
Aiud	2.07		11.55	Crăciunel	5.56	5.—													
Teiuș	2.26		12.34	Nădăgel	6.37	5.32													
Crăciunel	3.11		12.52	Ghirbău	6.58														
Blaj	3.24		1.34	Aghirș	7.14														
Micăsasa	3.54		2.19	Stana	7.29	6.11													
Copsa mică	4.09		2.46	Huedin	7.56														
Mediaș	4.21		3.31	Ciucia	8.18	6.48													
Elisabetopol	5.11		3.59	Bucia	8.58	7.12													
Sighisoara	5.45		4.32	Bratca	9.15														
Hașfalău	6.12		6.58	Rév	9.34														
Homorod	7.32		7.21	Mező-Teleg	9.58	7.51													
Agostonfalva	8.17		8.23	Fugyi Vársárhely	10.25	8.17													
Apatia	8.37		9.02	Vărad-Velence	10.47														
Feldioara	9.06		9.52	Oradea-mare	10.57														
Brașov	9.45			P. Ladány	11.04	8.42													
Timiș	1.55	5.37		Szolnok	11.19	8.47	10.50												
Predeal	2.58	6.20		Budapesta	1.15	10.08	1.33												
București	3.28	6.47		Viena	3.29	11.51	3.28												
	9.31	11.50			6.33	1.55	7.45												
					2.50	7.15	6.05												

Nota: Numeri încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.